

IGRAJĄCY (7) *part praes act*

a *jasne*.

sg m G igrając(e)go (1). ◊ n A igrając(e) (1). ◊ pl G igrających (2). ◊ D igrającym (1). ◊ A m pers igrając(e) (1). ◊ I m igrając(e)mi (1).

Sł stp: igrający s.v. igrać, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. igrać.

1. Oddający się zabawie, rozrywce; lusui deditus Cn (6) :

a. Bawiący się, baraszkujący, swawołący (o dzieciach) (3) : W vlicách mieyfckich będzie pełno dżiate- czek y dżieweczek/ igrájących w nich [*ludentibus in plateis eius PolAnt*]. *BibRadz Zach* 8/5.

igrający z kim (1): obaczył [*Trojden*] tego Witenná z dziećmi ná piałku igraiącego/ á iż było pácholátko vrodziwe [...] wziął go ku sobie *StryjKron* 365.

W porównaniu (1): iuz dáley niewiem komu mam przyrownác ten narod złościwy/ nielza iedno iż podobni łá ku onym dzyeciom igraiącym łobie ná rynku *RejPos* [308].

b. Ucztujący, biesiadujący, tańczący; biorący udział w gorszących, rozpustnych zabawach (2) : Nie fiedziałem we zborze igrájących [*Non sedi in concilio ludentium*] *Leop Ier* 15/17; Ty wiełz Pánie iżem nie požądálá mężá/ y czyłtam záchowálá dułżę moię od włzelkiey požądliwości/ nie miełżálám fię z igraiącemi [*Nunquam cum ludentibus miscui me Vulg Tob* 3/17]. *SkarKaz* 351a.

c. Uprawiający grę, grający [co a. czym] (1) : [*Chilon*] do Korinthu pošłan był, gdzie tam nalazł ftarłże warczáby [!] igraiące *BielŻyw* 10.

2. Będący w ruchu, poruszający się; burzący się, falujący (o morzu) (1) : Wzywaymy PANA, ten w frogim vporze Gładzi/ včíłza igraiące morze [...] Pan BOG vsmierza morze poruřzone/ Y Aquilony głałzcze záiuřzone. *KlonFlis* B3v.

Cf **GRAJĄCY, IGRACĆ**